

YARGITAY KARARI

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinden:

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/371
Karar No : 2026/389

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Çerkezköy 2. Asliye Hukuk (Tüketici) Mahkemesi
TARİHİ : 21.04.2025
SAYISI : 2023/578 E., 2025/90 K.
DAVACI : Sare Gülhan vekili Avukat Burhan Kapçak
DAVALI : Emin Evim Tasarruf Finansmanı A.Ş.
vekili Avukat Mehmet Serkan Demir
DAVA TARİHİ : 28.12.2023

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili; davacının araç ihtiyacını gidermek amacıyla davalı ile 31.05.2023 tarihinde sözleşme imzaladığını, davacıya gerçeğe aykırı beyanda bulunularak güven sağlandığını, akabinde önüne konulan evrakları okumasına imkan verilmeden hızlı bir şekilde işbu başvuru konusu sözleşme imzalatıldığını, bunun üzerine müvekkilinin zorluklar ile biriktirdiği 38.000,00 TL'yi organizasyon ücreti olarak ödediğini, davacının mağduriyet yaşadığını, 03.07.2023 tarihinde eminevim@hs06.kep.tr KEP ID ile keşide edilerek cayma hakkının kullanıp müvekkili tarafından ödenen 38.000,00 TL'nin organizasyon bedelinin faizi ile birlikte ödenmesini talep ettiğini, ödeme yapılmadığını, Tüketici Hakem Heyetine başvurduğunu, Tüketici Hakem Heyetince talebinin görevsizlik ve yetkisizlik nedeniyle reddine karar verildiğini, karar usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek Çorlu İlçe Tüketici Hakem Heyeti Başkanlığının 13.12.2023 tarihli ve 92159712.59.1353/0013503 sayılı kararının iptalini, cayma hakkı kapsamında müvekkili tarafından ödenen 38.000,00 TL tutarın ödeme tarihinden itibaren işleyecek bankalarca mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı ile tahsilini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili; Tasarruf Finansman Şirketlerinin Kuruluş ve Faaliyet Esasları Hakkında Yönetmelik'in 16. maddesi 5. fıkrasına uygun olacak şekilde 30.05.2023 tarihinde ön bilgilendirme formu imzalatıldığını, sözleşmenin ise 31.05.2023 tarihinde akdedildiğini, cayma süresi içerisinde cayma hakkını kullanmadığını, bununla birlikte 03.07.2023 tarihinde davacı tarafından gönderilen ayrılma

talepli ihtarname ile sözleşme feshedildiğini ve ayrılma işlemleri başlatıldığını, davacı organizasyon ücreti dışında peşinat ya da taksit bedellerine ilişkin herhangi bir ödeme gerçekleştirmediğinden davacıya iade gereken herhangi bir bedel bulunmadığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile sözleşmenin maktu olduğu, tanık beyanları ve dosya kapsamı bir bütün olarak değerlendirildiğinde sözleşmenin içeriği ve cayma hakkı husularında tüketicinin tam olarak aydınlatılmadığının anlaşıldığı, organizasyon ücretinin geri verilmeyeceğine dair hükmün haksız şart niteliğinde olduğu, bu kapsamda sözleşme ile bağlı kalanın sürenin orantılama yapılarak hesaplanarak tüketiciciye iadesine karar verilmesi gerektiği, usul ekonomisi ilkesi gereği bu hesaplamanın Mahkemece yapıldığı, sözleşme tarihi olan 30.05.2023 tarihi ile ihtarnamenin KEP adresine teslim tarihi olan 03.07.2023 tarihi arasında 34 günlük sürenin mevcut olduğu, organizasyon ücretinin 24 aylık sözleşme süresinde 38.000,00 TL olarak belirlendiği, orantılamak suretiyle yapılan hesaplamada iade edilmesi gereken tutarın 36.205,56 TL olduğu gerekçesiyle; davanın kısmen kabulüne, Çorlu İlçe Tüketici Hakem Heyetinin 13.12.2023 tarihli ve 92159712.59.1353/0013503 karar no.lu kararına yapılan itirazın kabulü ile davacı lehine kaldırılmasına, 36.205,56 TL'nin 30.05.2023 tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte davalıdan alınarak davacıya ödenmesine, karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; Mahkemece, taraflar arasındaki sözleşmenin 30.05.2023 tarihinde imzalanıp 03.07.2023 tarihinde feshedildiği, imza ve fesih tarihinde yürürlükte bulunan 6361 sayılı Kanunun 39/A maddesinin dördüncü fıkrası hükmüne göre organizasyon ücretinin iadesine karar verilemeyeceği dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde davanın kısmen kabulüne karar verilmesi; kabule göre de davaya Tüketici Mahkemesi sıfatıyla bakılması nedeniyle davacı lehine Tarife'nin ikinci kısmının ikinci bölümü gereğince 15.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunması gerekirken Asliye Mahkemeleri için düzenlenmiş 30.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunması ve davanın kısmen reddine karar verilmesine rağmen kendisini vekille temsil ettiren davalı lehine vekâlet ücretine hükmolunmaması ve yargılama giderlerinin tarafların haklılık oranına göre paylaşılmasından tamaminin davalıdan alınmasına karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu ileri sürülerek kanun yararına temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davacı tüketici tarafından aleyhine verilen Tüketici Hakem Heyeti kararının iptali davasında organizasyon ücret bedelinin iade edilip edilmeyeceği, kabule göre de davacı lehine hükmedilen vekalet ücretinin hatalı olup olmadığı ve davanın kısmen reddine karar verilmesine rağmen kendisini vekille temsil ettiren davalı lehine vekâlet ücretine hükmolunup olunmayacağı, yargılama giderlerinin tarafların haklılık oranına göre paylaşılıp paylaşılmayacağı noktasında toplanmaktadır.

1. 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nun 07.03.2021 tarihinde yürürlüğe giren 7292 sayılı Kanunla değişik 39/A maddesinin dördüncü fıkrasına göre şirket, müşterinin sözleşmede fesih hakkını kullanması hâlinde organizasyon ücreti bedeli dışında kalan toplam birikim tutarını, Kurulca belirlenecek süre içerisinde müşteriye iade etmekle yükümlüdür.

Yargıtay 3. Hukuk Dairesinin 08.11.2024 tarihli ve 2023/3943 E., 2024/3632 K. sayılı Bölge Adliye Mahkemeleri kararları arasındaki uyuşmazlığın giderilmesine dair ilâmında " 07.03.2021 tarihli ve 31416 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7292 sayılı Finansal Kiralama,

Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un; 1. maddesi ile 6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nun 3. maddesinin birinci fıkrasına eklenen (j) bendi; "j) Organizasyon ücreti: Müşterilerin tasarruf finansman sözleşmesi kapsamında tasarruf finansman faaliyeti ve tasarruf fon havuzunun yönetimi karşılığında ödeyecekleri tutarı," 7. maddesi ile aynı Kanuna eklenen 39/A maddesinin birinci fıkrası; "Tasarruf finansman sözleşmesi, belirli bir tasarruf tutarı ve dönemine bağlı olarak önceden belirlenmiş koşulların gerçekleşmesi şartıyla konut, çatılı iş yeri veya taşıt edinimi için müşteriye finansman kullanma hakkı veren, şirkete ise müşteriye ait birikmiş tasarruf tutarını yönetme, geri ödeme ve finansman kullandırma yükümlülüğü ile organizasyon ücreti alma hakkı veren, faizsiz finansman esaslarına göre düzenlenen sözleşmedir." hükmünü içermektedir.

Açıklanan bu kanun hükümleri yürürlüğe girmeden önce, tüketici ile şirket arasında akdedilen tasarruf finansman sözleşmesinin feshedilmiş olması (veya feshi için mahkemeye başvurulmuş olması) koşuluyla, tüketici tarafından açılan (alacak veya itirazın iptali istemli) davalarda, tüketici tarafından şirkete ödenmiş olan organizasyon ücretinin iade edilmesi gerektiğine..." karar verilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinde; davalı tüketicinin sözleşmenin feshi için 04.03.2021 tarihli yasa değişikliğinden önce başvurmadığı, davalı tüketicinin sözleşmenin feshini 03.07.2023 tarihinde cayma ihtarı ile birlikte talep ettiği, organizasyon bedelinin iade edilmesinin yasal koşullarının oluşmadığı, buna rağmen davanın kısmen kabulüne karar verildiği anlaşılmaktadır.

O halde Mahkemece, taraflar arasındaki sözleşmenin 30.05.2023 tarihinde imzalanıp 03.07.2023 tarihinde feshedildiği, imza ve fesih tarihinde yürürlükte bulunan 6361 sayılı Kanunun 39/A maddesinin dördüncü fıkrası hükmüne göre organizasyon ücretinin iadesine karar verilemeyeceği dikkate alınarak davanın reddine karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde davanın kısmen kabulüne karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı olduğundan Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmektedir.

2. 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 326. maddesinde, "*Davada iki taraftan her biri kısmen haklı çıkarsa, mahkeme, yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaşır.*" hükmüne yer verilmiştir.

Karar tarihinde yürürlükte olan Avukatlık Asgari Ücret Tarife'sinin "*Tarife'lerin üçüncü kısmına göre ücret*" başlıklı 13. maddesinde; "*(1) Bu Tarife'nin ikinci kısmının ikinci bölümünde gösterilen hukuki yardımların konusu para veya para ile değerlendirilebiliyor ise avukatlık ücreti, davanın görüldüğü mahkeme için bu Tarifenin ikinci kısmında belirtilen maktu ücretlerin altında kalmamak kaydıyla (7. maddenin ikinci fıkrası, 10. maddenin üçüncü fıkrası ile 12. maddenin birinci fıkrası, 16. maddenin ikinci fıkrası hükümleri saklı kalmak kaydıyla) bu Tarife'nin üçüncü kısmına göre belirlenir.*

(2) Ancak, hükmedilen ücret kabul veya reddedilen miktarı geçemez.

(3) Maddi tazminat istemli davanın kısmen reddi durumunda, karşı taraf vekili yararına bu Tarifenin üçüncü kısmına göre hükmedilecek ücret, davacı vekili lehine belirlenen ücreti geçemez.

(4) Maddi tazminat istemli davaların tamamının reddi durumunda avukatlık ücreti, bu Tarife'nin ikinci kısmının ikinci bölümüne göre hükmolunur." hükmü bulunmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinde; davaya Tüketici Mahkemesi sıfatıyla bakılması nedeniyle davacı lehine Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümü gereğince 15.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunması gerekirken Asliye Mahkemeleri için düzenlenmiş 30.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunduğu ve davanın kısmen reddine karar verilmesine rağmen kendisini vekille temsil ettiren davalı lehine vekâlet ücretine hükmolunmadığı ve yargılama giderlerinin tarafların haklılık oranına göre paylaşılmasından tamamının davalıdan alınmasına karar verildiği anlaşılmaktadır.

Kabule göre de; davaya Tüketici Mahkemesi sıfatıyla bakılması nedeniyle davacı lehine Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümü gereğince 15.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunması gerekirken Asliye Mahkemeleri için düzenlenmiş 30.000,00 TL vekâlet ücretine hükmolunması ve davanın kısmen reddine karar verilmesine rağmen kendisini vekille temsil ettiren davalı lehine vekâlet ücretine hükmolunmaması ve yargılama giderlerinin tarafların haklılık oranına göre paylaşılmadan tamamının davalıdan

alınmasına karar verilmesi usul ve yasaya aykırı olup Adalet Bakanlığının bu yöne ilişkin kanun yararına temyiz isteminin kabulü gerekmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz istemlerinin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere 6100 sayılı Kanunun 362/2 hükmü gereği **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

02.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.